

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 107.126 van 29 mei 2002
in de zaak A. 105.266/VII-23.827**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat K. VERSTREPEN,
 kantoor houdende te 2060 ANTWERPEN,
 Rotterdamstraat 23

tegen :

 de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
 Binnenlandse Zaken

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Pakistaanse nationaliteit, op 28 mei 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 26 april 2001 tot weigering van regularisatie;

Gelet op de beschikking van 2 juli 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-auditeur M. STERCK, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 2 april 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die, loco advocaat K. VERSTREPEN, verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die, loco advocaat C. DECORDIER, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1. Op 29 januari 2000 diende de verzoekende partij een aanvraag tot regularisatie in op grond van artikel 2, 4/ van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (Regularisatiewet);

1.4. De derde Kamer van de Commissie voor regularisatie verleende op 15 februari 2001 een negatief advies. Dit advies luidt letterlijk als volgt :

"De Kamer brengt de Minister op de hoogte van het feit dat het dossier werd ingeleid en samengesteld op naam van XXX, terwijl hij zelf op de zitting verklaarde dat zijn achternaam XXX was en zijn voornaam XXX.

Het dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken was niet beschikbaar zodat controle van de juiste identiteit niet mogelijk was. Er worden tevens geen andere dienstige stukken omtrent de identiteit voorgebracht.

XXX diende een aanvraag in om regularisatie op grond van artikel 2, 4/ van de wet van 22 december 1999, betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, wegens humanitaire redenen en duurzame sociale bindingen.

De administrateur bij de Commissie voor Regularisatie deelde aan XXX, bij brief van 15.9.00, mee dat het secretariaat van de Commissie, na onderzoek, had vastgesteld dat zijn dossier onvolledig was, zodat het dossier, overeenkomstig artikel 12 § 1 van de wet van 22.12.99, samen met een negatief advies, naar de Minister van Binnenlandse Zaken diende te sturen voor beslissing.

XXX maakte gebruik van de mogelijkheid hem geboden door hetzelfde artikel 12 om binnen een termijn van drie dagen zijn standpunt uiteen te zetten.

De Kamer meent dat XXX evenwel niet aan de voorwaarden voldoet om aanspraak te maken op het voordeel van de wet op grond van volgende elementen:

- hij bewijst niet dat zijn aanwezigheid in België teruggaat tot meer dan zes jaar; hij beweert trouwens ter zitting dat hij pas sedert 5.9.99 op het grondgebied zou verblijven (zie Memorie van Toelichting, Kamer van Volksvertegenwoordigers, 12 : "Het verblijf van meer dan vijf of zes jaar is een essentiële factor bij deze criteria: hoe langer een verblijf duurt, hoe meer deze redenen kunnen gestaafd worden. De Regeling is niet zinnens de personen met een kort verblijf te regulariseren, (...)"

- hij brengt weliswaar een door hem ondertekende schriftelijke verklaring voor waaruit zou moeten blijken dat hij in de loop van vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag geen bevel kreeg om het land te verlaten; bij gebrek aan een dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken, of bij gebrek aan andere nuttige stukken, kan de waarachtigheid

van deze verklaring door de Kamer niet geverifieerd worden (zie memorie van toelichting, Kamer van Volksvertegenwoordigers, 16) ;

- hij bewijst evenmin een wettig verblijf op het grondgebied;
- hij bewijst tevens niet afdoende dat hij duurzame sociale bindingen in ons land heeft ontwikkeld; hij legt enkel een aantal voorgedrukte, vage en oncontroleerbare getuigenverklaringen neer die op één na enkel door allochtone burgers werden ondertekend en die enkel stellen hem te kennen sedert het najaar van 1999;
- hij heeft geen kennis van de Nederlandse taal;
- hij brengt een kopie van een inschrijvingsbewijs bij de VDAB voor die zo onduidelijk is dat noch de naam van de betrokkene, noch de datum van inschrijving leesbaar zijn;
- hij bewijst niet onomstotelijk dat hij daadwerkelijk in België verbleef op 1.10.99; het attest, afgeleverd door dr. A. Rhaman, dat stelt dat XXX op 15.9.99 op zijn raadpleging is geweest vormt op zich geen afdoende bewijs;"

1.5. Op 26 april 2001 heeft de minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag verworpen door zich aan te sluiten bij de overwegingen van het advies van de Commissie voor regularisatie.

Dit is de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat in een enig middel de verzoekende partij de schending inroept van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen; dat zij stelt dat de minister van Binnenlandse Zaken niet motiveert waarom hij het advies van de commissie voor regularisatie volgt; dat zij tevens inhoudelijke kritiek uitbrengt op de motivering van dit advies;

overwegende dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het inroepen van de schending van de formele motiveringsplicht, nu zij de motieven die aan de grondslag liggen van de weigeringsbeslissing, en die vervat zijn in het advies van de commissie voor regularisatie, kent, vermits ze deze aan inhoudelijke kritiek onderwerpt;

Overwegende dat artikel 2, 4/ van de Regularisatiewet, waarop de aanvraag was gegrond, als volgt luidt :

"Onverminderd de toepassing van artikel 9 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is de wet van toepassing op de aanvragen tot regularisatie van verblijf die ingediend worden door vreemdelingen die reeds daadwerkelijk in België verbleven op 1 oktober 1999 en die op het ogenblik van de aanvraag :

(...)

4/ hetzij humanitaire redenen kunnen laten gelden en duurzame sociale vindingen in hun land hebben ontwikkeld";

Ovewegende dat artikel 9, 9/, van dezelfde wet bepaalt dat voor de in artikel 2, 4/, bedoelde vreemdelingen het bij de aanvraag gevoegde dossier een bewijs moet omvatten "dat (hun) aanwezigheid in België teruggaat tot meer dan zes jaar, of tot meer dan

vijf jaar voor de gezinnen met minderjarige kinderen die op 1 oktober 1999 in België verblijven en die de leeftijd hebben om naar school te gaan en/of in voorkomend geval, het bewijs dat ze wettig in België verbleven hebben, en/of een schriftelijke verklaring waaruit blijkt dat ze in de loop van vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag geen bevel gekregen hebben om het grondgebied te verlaten";

Overwegende dat uit deze bepalingen, samengelezen, blijkt dat de vreemdeling die 'duurzame sociale bindingen' doet gelden, ook het bewijs dient te leveren van zijn aanwezigheid in het Rijk overeenkomstig één van de bewijsmogelijkheden voorzien in artikel 9,9/, van de Regularisatiewet; dat de omstandigheid dat aan één van deze voorwaarden niet is voldaan, voldoende is om vast te stellen dat de aanvrager niet in aanmerking komt voor regularisatie op basis van artikel 2, 4/;

Overwegende dat de Commissie voor regularisatie in haar advies stelt dat de verzoekende partij "niet afdoende (bewijst) dat hij duurzame sociale bindingen in ons land heeft ontwikkeld"; dat zij stelt dat de verzoekende partij "enkel een aantal voorgedrukte, vage en oncontroleerbare getuigenverklaringen neer(legt) die op één na enkel door allochtone burgers werden ondertekend en die enkel stellen en te kennen sedert het najaar van 1999", dat "hij geen kennis (heeft) van de Nederlandse taal" en dat "hij een kopie van een inschrijvingsbewijs van de VDAB voor(brengt) die zo onduidelijk is dat noch de naam van de betrokkene, noch de datum van inschrijving leesbaar zijn";

Overwegende dat de Commissie voor regularisatie haar appreciatiebevoegdheid niet te buiten gaat wanneer zij oordeelt dat de getuigenverklaringen van allochtone burgers, die stellen verzoekende partij enkel te kennen sedert het najaar van 1999, geen afdoende bewijs zijn; dat immers het bewijs van duurzame sociale bindingen met België en met de Belgische samenleving dient te worden geleverd; dat uit de voorgelegde getuigenissen die de verzoekende partij bij zijn verzoekschrift tot nietigverklaring heeft gevoegd, geen rekening kan worden gehouden aangezien deze niet werden voorgelegd aan de Commissie;

Overwegende dat de vaststelling dat de verzoekende partij zich in september 2000 heeft ingeschreven voor een cursus Nederlands niet noodzakelijk in strijd is met de vaststelling van de Commissie dat de verzoekende partij geen kennis van het Nederlands heeft; dat de verzoekende partij zich trouwens voor de regularisatiecommissie liet bijstaan door een tolk;

Overwegende dat de verzoekende partij niet kan worden gevolgd wanneer zij stelt dat de Commissie er haar dient op te wijzen dat de kopie van het inschrijvingsbewijs bij de VDAB onleesbaar is; dat het bewijslast immers berust bij de

kandidaat-geregulariseerde zelf die in de mate van het mogelijke, duidelijke en controleerbare stukken dient voor te leggen;

Overwegende dat de bestreden beslissing derhalve op afdoende wijze is gemotiveerd op basis van de vaststelling dat de verzoekende partij "niet afdoende (bewijst) dat hij duurzame sociale bindingen in ons land heeft ontwikkeld";

Overwegende dat de overige motieven kunnen worden beschouwd als overtollige motieven, dat de kritiek daarop derhalve niet dient te worden onderzocht aangezien deze niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing vermog te leiden;

Overwegende dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
negenentwintig mei tweeduizend en twee, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.